

Ой знущались з мого слова

Михайло Старицький

Ой знущались з мого слова,
В рідне кидали каміння,
А воно, живуче, знова
Одягалось в проміння,
Окрилялось в дивні згуки
І будило, знай, орлицю —
Нашу матір — зняти руки
До синів своїх оспалих,
Що калічаться з несили,
Щоб своїх хоч діток малих
Рабським духом не труїли...
І огнисте слово лине,
Пробива задублі груди
І добро для всіх єдине —
Волю й правду — сіє всюди...